

Datum: 28.10.2018
 Medij: Blic
 Rubrika: Magazin
 Autori: Miroslava Brtić, Dejana Kecić
 Tema: Vojska Srbije

Naslov: Granice postoje samo u umovima ljudi

Napomena:
 Površina: 981
 Tiraž: 50000

Strana: 20,21

M ISPOVEST

**GORANA
TODOROVIĆA FACU
(47) NI TEŠKA
NESREĆA NIJE
ODVOJILA OD
PADOBRANSTVA**

Granice postoje samo u umovima ljudi

Goran
Todorović (u
prvom planu)
sa tandem
pilotom
Nejom
Jurčecom

Ni teška nesreća i pad sa velike visine, koji su ga prikovali za invalidska kolica, nisu obeshrabrili Gorana Todorovića Facu (47), bivšeg pripadnika 63. padobranske brigade Vojske Srbije, da nastavi da skače i hoda po oblacima.

Goran sa prijateljima padobrancima posle skokova u Sloveniji, u Bovecu

Ne znam da li sanjam, ali ako sanjam, molim te, ko god da si, ne prekidaj moje snove", ovačko Goran opisuje uzbudjenje koje padobranci skokovi izazivaju kod njega. Nedavno je postavio rekord: u jednom danu izveo je čak pet tzv. tandem padobranih skokova. Bilo je to 10. septembra na aerodromu u Bovecu, u Sloveniji.

Ovaj neumorni čovek ubelježio je u Sloveniji i 1014 padobranih skok u svoju knjižicu.

- Nakon svih priprema otisao sam u Sloveniju. Jedinstven je osećaj kada avion lagano rula po pisti, a osećaš kako adrenalini raste. Izkusni Nejc Jurčec, moj tandem pilot, i ja brzo smo uspostavili saradnju. Nakon poletanja, za 30 sekundi smo dostigli visinu od 1.000 metara. Na 4.000 metara prva grupa napušta letelicu, na 4.500 koristimo kiseoničku opremu, na 6.000 metara pilot signalizira. U naletu smo, vratila se otvaraju, a onda adrenalin napada sa svih strana. Čini mi se da još vidim podrtavanje okolnih planina. Srećan, ponovo sam medju oblacima.

Možda ne mogu da hodam po zemlji, ali da hodam po oblacima mogu, sigurno i ponosno - opisuje Faca kako je doživeo ove poslednje skokove.

NEBO SE PITA

Todorovićev padobran otvara se na nebū iznad Srbije, Hrvatske, Slovačke i Madarske, međutim, kako kaže, najlepši trenuci vezuju ga za Sloveniju.

- Mala je, ali predivna zemlja. Posebno ljudi u njoj. U Bovecu je aerodrom okružen prelepm planinama. Bušvalno skačeš u kanjonu između vrhova od preko 2.000 metara. Zar ima lepše, zar postoji? - postavlja Faca hipotetičko pitanje.

Iako se može povhaliti brojem od 1.014 padobranih skokova u svojoj istoriji, kako kaže, za svaki mora da "pita nebo".

- Zeleno svetlo mora doći od neba, jasnog i čistog, gde svi meteo-uslovi moraju biti ispunjeni. Atmosfera koja se oseća na aerodromima je poseban podsticaj. Nije tu potrebna muzika da biste se pokrenuli, dovoljan je zvuk elise moćne pite... Sledi slobodni pad od 90 sekundi u kanjonu planina visokih preko 2.000 metara, koji ne bih menjao ni za šta na sve-

tu. Jer to je sloboda duha koja ne poznae granice. Po prizemljenu euforija, sreća radost, osmeh - dodaje naš sagovornik.

ČUDOM PREŽIVEO

U invalidskim kolicima je skoro 15 godina, posle nesreće koja mu se dogodila na vojnom aerodromu u Nišu.

- Tog dana, 18. decembra 2003. godine, tokom obavljanja redovnih dužnosti na vojnom aerodromu u Nišu, prilikom izvođenja padobranih skokova, na svom 984. skoku imao sam nesreću - umršenje padobrana, usled koje sam ostao paraplegičan. Udario sam u zemlju približno brzinom od 120 kilometara na čas sa visine od 1.200 metara, i tom prilikom dva pršljena smrškao, a tri polomio. Grudna kost je pukla napola, sva creva su mi popucala, srce je prestalo da radi. Ali je jaka volja učinila da ipak ostanem živ. Prvih 120 dana sam ležao u šok-sobi, prvih 120 dana sam bio pod infuzijama. Prvi tečni obrok sam dobio nakon 120 dana - opisuje Goran kako je preživeo težak pad.

Kaže da je najteža borba ona koju vodi sa samim sobom.

Zahvalan prijateljima

Goran Todorović Faca izrazio je zahvalnost svim ljudima koji mu uporno pomažu da i dalje proživi svoje snove.

- Rekordnih pet skokova u jednom danu sa 6.000 metara poklonio bih Gorskoj službi spasavanja Srbije, 63. padobranskoj brigadi, 72. jurišnoj brigadi, PTO „Kobre“, Vojnoj policiji, SAJ MUP-a Srbije, mojoj braći padobrancima i pilotima iz Slovenije. Svi oni su deo mog nesalomivog bratstva - kaže Faca.

Svestranost

Pre nesreće, pored padobranstva, bavio se i speleologijom, friklajmbingom, alpinizmom, planinarstvom, bio član Gorske službe spasavanja, trenirao aikido i tekvondo. U ratu je odlikovan medaljom za zasluge u oblastima odbrane i bezbednosti III stepena. Više od 40 puta je dobrovoljno dao krv, a Vojska Srbije dodelila mu je tri specijalne nagrade u okviru izbora za sportistu godine u VS, a nagrade je dobio i od Vazduhoplovnog saveza Srbije. Goran je i prvi paraplegičar Srbije koji je ikada zaronio.

- Na ormariću kraj kreveta, nakon izlaska iz šok-sobe, držao sam metak kalibra devet milimetara. Bilo je pitanje: ON ili JA? Da li da ga ubacim u cev i završim priču i olakšam svima ili da krenem „putem kojim se ređe ide“? Odlučio sam da je teži put i lakši put - kaže ovaj hrabri čovek.

PRAVI PRIJATELJI

Prvi skok nakon povrede omogućili su mu prijatelji preko Vazduhoplovnog saveza Srbije.

- Jedna mala grupa ljudi me je stalno obilazila. Njima ću ostati dužan do kraja života. Jer koliko god neko imao jaku volju i

”

Mi padobranci imamo izrek: "Kada prestaneš da se plašiš, prestani da skačeš". Strah je kao vatra. Moraš ih poštovati da bi ih razumeo, ali... ne smeš dozvoliti da ovladaju tobom. Ti moraš biti gospodar. Vatri i strahu moraš dozvoliti da ti se približe, iskoristiti njihove moći - kaže Faca.

snagu, da bi se prepreka savladala potreban je i neko ko će biti sa tobom da deli i NOSI deo tvoje težine na duši. Uspostavio sam kontakt sa našim najobučenijim padobrancem Sašom Jokićem Jokasom, koji živi i radi na Novom Zelandu. Objasnio sam mu celu situaciju i moju želju. Nakon toga sve je išlo lako jer je njegovo iskustvo sabrano u neverovatnih 30.000 padobranciških skokova - kaže Faca.

Prilikom poslednje avanture, uspešno je izveo pet tzv. tandem padobranciških skokova sa visine od 6.000 metara.

- Osećaj je neponovljiv. Šta reći posle 15 godina invaliditeta, borbe svakog dana, na hiljade neprospavanih noći i snova da ću sam ponovo hodati po zemlji, 15 godina bez vojničkog marša, sa presahlim suzama? Volja koja me još drži je mala grupa ljudi koji su uvek spremni da mi vrte osmeh na lice, ma koliko moje želje izgledale nemoguće. S njima je sve moguće. Radujem se svakom novom danu, novoj prilici za rušenjem granica jer one su samo u umovima ljudi - tvrdi Goran Todorović Faca.
Miroslava Brkić, Dejana Kecić